μειώσῃ τὸ ὄνομά του ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς προόδου καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῆς πρωτευούσης μας.

Εὐθὺς ἅμα τῇ εἰσοδῳ τὸ βλέμμα ἀναπαύεται εἰς δύο μαρμαρίνας στήλας, διὰ νὰ μὴ λείψῃ καὶ ἡ ἀρχαϊκότης, ἐν ὅλοις ἐκείνοις τοῖς νεωτερισμοῖς οὓς εἰσήγαγεν ὁ κ. Θανόπουλος. Καὶ ὁποῖον μὲν εἶνε τὸ πρωτοφανὲς καὶ πρωτότυπον καὶ παράδοξον αὐτὸ Παντοπωλεῖον, δὲν σᾶς λέγομεν, διὰ νὰ κοπιάσετε, νὰ πᾶτε, νὰ τὸ ἰδῆτε, νὰ τὸ θαυμάσητε καὶ νὰ κάμετε καὶ τὰς ἀγοράς σας, διότι πᾶσα πρόοδος χρήζει ὑποστηρίξεως.

Ἐρχόμεθα ὅμως εἰς τὴν οὐσίαν, καθὸ ἄνθρωποι οὐτιαστικοί, καὶ σᾶς λέγομεν ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρητε **εἰς τὰ ἐδώδιμα καὶ τὰ ποτὰ** τὸν ὡραιότερον ἀρραβῶνα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Τα καλλίτερα εὐρωπαϊκὰ καὶ τὰ καλλίτερα ἐγχώρια. Ἀπὸ ποτὰ, *βερμούτια, σαρτρὲζ, κονιὰκ, μαρασκῖνο, κερασῶ*, τὸ ἄνθος. Ἀπο τυριὰ, ἀφοῦ θὰ εὑρίσκητε ἐκεῖ μέσα καὶ **ἐθνικὰ τυριὰ,** ἤτοι τὰ περίφημα **Μανούρια τῆς Μακεδονίας,** ἔπειτα Θηβῶν, Μιζήθρας, καὶ μετὰ ταῦτα ὅλα τὰ εἴδη των εὐρωπαϊκῶν τυρῶν. Ἔπειτα τί **χαβιάρια** τῆς Γέλβας, τί **αὐγοτάραχα** τῆς Λαγαροὺς, τῆς νέας ἐσοδείας, τί μπίρας τῆς Βιέννης, καὶ τί, καὶ τί.

Καὶ ἀπὸ Ρετσινάτο; Μὴ μιλᾶτε! Ὁ εἰσερχόμενος ἐκεῖ μέσα μελαγχολικὸς, θὰ φεύγῃ ἑκατομμυριοῦχος . . . ἀπὸ χαρὰ κι' ἐλπίδα.

Καθαριότης, περιποίησις, ὑπηρεσία, ὅλα αὐτὰ συνταγματικώτατα ἐπιβεβλημένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Καταστήματος, Θανοπούλου τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Νέου Παντοπωλείου.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὅλα τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα ὑπέστησαν σπουδαίας ζημίας, διότι πλὴν τῆς μεσητικῆς αὐτῆς ἰδιότητος κάμνουσι κρυφὰ κρυφὰ καὶ ταῖς δουλίτσαις των· ἐντεῦθεν τὰ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀκούόμενα μεσιτικὰ κρούσματα.

Ἐὰν ρίψητε ὀλίγα ἄγκιστρα εἰς τὰ μεσιτικὰ γραφεῖα θὰ συλλάβετε οὐκ ὀλίγους ἰχθῦς, ὄχι πλέον μικροὺς καὶ ἐξησθενημένους, ἀλλὰ μεγάλους καὶ μὲ αὐγοτάραχα καλλίτερα καὶ ἀπὸ τοὺς συμπολίτας τοῦ ἀξιοτίμου πρωθυπουργοῦ μας.

Ἀπὸ 30 μέχρι τῶν 100 καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων δραχμῶν λογαριάζονται αἱ ἀπώλειαι πολλῶν μεσιτῶν, διὰ τὰ ἁμάξια, τοὺς λακέδες καὶ τὰ ἄλογα τῶν ὁποίων διόλου παράξενον νὰ τοὺς γίνῃ τώρα ἡ γνωστὴ ἐκείνη εἰς τοὺς Brigands προσφορά:

— Voulez—vous quinze francs;

Δὲν μνημονεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν παθόντων, ἂν καὶ ἓν ἕκαστον αὐτῶν κροτεῖ ὡς ρακέταν εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν ἔσεται αἰωνία! Ἀμήν!

Ἐν παρόδῳ μόνον λέγομεν ὅτι ὑπάρχουν μεταξὺ τούτων μεσῖται δικηγόροι, μεσῖται ἰατροὶ, μεσῖται καλλιτέχναι, μεσῖται ἴσως καὶ . . . παπᾶδες — διότι τὸ χρηματιστήριον ὁμοιάζει τὸ μέγα καζάνιον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Ὅμηρος ἐμαγείρευε τὸν κυκεῶνά του!

Ἔπειτα ἔχομεν θύματα, δηλαδὴ ἀθύρματα εἶνε δι' αὐτοὺς τέτοια μικρὰ πράγματα — εἰς τοὺς μεγάλους κεφαλαιούχους. Εἷς ἐξ αὐτῶν κρύπτει εἰς τὸ χρηματοκιβώτιόν του εἰκοσάδα χιλιάδων μετοχῶν τοῦ Λαυρίου, πρὸς τὰς ὁποίας συνιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν τιμίων συμπολιτῶν μας ἢ τῶν ἐντίμων ἀπαγωγέων τῆς κάσσας τοῦ κ. Δέγγλερη.

Διαθρυλλεῖται ἀκόμη μία μονομαχία—les gladiateurs—μεταξὺ τοῦ ἀνωτέρου Χίου ἑκατομμυριούχου καὶ πελοποννησίου τινὸς κεφαλαιούχου, ἡ πονηρία τοῦ ὁποίου μόνον τὴν φουστανέλλαν τοῦ μωραΐτου τῆς Βαβυλωνίας ἀπεξεδύθη κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως δὲν διαφέρει ποσῶς.-Ποῦλος-πουλόπουλος, καὶ αὐτὸς ἔμπορος ἀλεπούδων, τραχανάδων κλ. κτλ. Ἡ μονομαχία ἐγένετο κατὰ λίαν παράδοξον τρόπον ὑπερβαίνοντα καὶ ὅλας τὰς ἀμερικανικάς! Ὁ εἷς δηλαδὴ τῶν μονομάχων ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ του χιλιάδας τινὰς χαρτίων, ἐνῷ αὐτὸς ἔρριψε κατὰ τῆς μούρης τοῦ ἑτέρου χιλιάδας τινὰς λιρῶν.

Αὔριον ἄλλα.

Μουφλούζης

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τὸ κόκκινο φόρεμα [1] Κατώκουν ἔν τινι οἰκίᾳ μὲ ἐνοίκιον. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας εἶχε συζευχθῆ πρό τινος μετά τινος γλαυκώπιδος τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνασο ν' ἀτενίσῃς χωρὶς νὰ μὴ μακαρίσῃς τὸν εὐτυχῆ σύζυγόν. — Ἤμην (παλαιὸ.) ἀρχαῖος ἐνοικιαστὴς καὶ μόλα ταῦτα ἐκράτουν τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν ἐτόλμουν ὅπως ἀναβλέψω πρὸς αὐτὴν· σπανίως τὴν ἔβλεπον καὶ ἔτι σπανιώτερον συνωμιλοῦμεν, μόνον ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πληρώσω τὸ ἐνοίκιον· τότε συνδιαλεγόμεθα περισσότερον. Ἡμέραν τινα, νομίζω κυριακὴν, τῇ ἐμέτρησα στρογγυλόν τι ποσὸν τὸ ὁποῖον τῇ ἐχρεώστουν μὲ ὑπεδέχθη μὲ ἀνέκφραστον καλωσύνην· συνωμιλήσαμεν ὑπὲρ τὴν ὥραν· ἐγελάσαμεν· εὐχαριστεῖτο πολὺ λαμβάνουσα χρήματα· καὶ ἡ εὐχαρίστησις αὕτη τὴν μετέβαλλε καθ' ὁλοκληρίαν, ἀπὸ σιωπηλὴν καὶ σοβαρὰν, τὴν καθίστα λάλον καὶ φωνακλοῦ, ὥστε σὲ ἐξεκούφαινε.

Τοιαύτη ἦτο, καθ' ἣν ἡμέραν τῇ εἶχον πληρώσει τὸ τελευταῖον ἐνοίκιον· αἱ χεῖρές της ἔτρεμον καὶ παρ' ὀλίγον θὰ ἔπιπτον τὰ χρήματα κατὰ γῆς· τὴν εἶχε καταλάβει σπασμωδικὴ κίνησις ἐγέλα, μηχανικῶς ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως ὅτι ἔλαβε χρήματα.

Ἀπεσύρθην εἰς τὸ δωμάτιόν μου· ἐξηπλώθην ἐπί τινος καναπὲ καὶ ἐσχημάτιζον σκέψεις περὶ τῶν ἀθλιοτήτων τοῦ κύσμου τούτου· δὲν μ' ἐξέφευγεν τῆς μνήμης μου ἡ φυσιογνωμία τῆς ἰδιοκτητρίας μου καὶ αἱ κινήσεις της· ἐσκεπτόμην εἰς τὴν ἀπεριόριστον κυριαρχίαν τῶν χρημάτων καὶ μοὶ ἐφαίνετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὅτι ὁλόκληρος ὁ κόσμος εἶναι κολοσσαῖόν τι κάρον συρόμενον ἐπὶ τῶν τροχῶν τῶν χρημάτων καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων θὰ ἐσκόνταπτε εἰς τὸ πρῶτον βῆμα.

[1] Τὸ ὀφείλομεν εἰς ἀνταποκριτήν μας ἐκ Βραΐλας, ὃν παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γράφῃ ἄλλοτε ἀντὶ δι' ἐρυθρᾶς ἐσθήτας, καλλίτερα διὰ τὸ κόμμα τῶν Ἐρυθρῶν ἐν Βραΐλᾳ, καὶ τὴν ἄλλην πολιτικήν τῆς Ρουμανίας.

Ἐνῷ ἐσκεπτόμην οὕτω ἡ ἀκοή μου ἐταράχθη ὑπό τινος φροῦφροῦ, καθὼς λέγουν οἱ Γάλλοι, ὁ θόρυβος οὗτος πρὸ τοῦ παραθύρου μου προήρχετο ἐξ ἐσθῆτος τινος βεβαίως· ἐγείρομαι, παρατηρῶ καὶ μὲ ἔκπληξίν μου βλέπω ὅτι ἐσθής τις κοκκίνη ἐτέθη πρὸς κατόπτευσίν μου βεβαίως μετὰ τῆς κυρίας της πρὸ τοῦ παραθύρου μου, πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχον καταβιβάσει τὸ παραπέτασμα. Τί ὡραῖον ὄνειρον νὰ εἶναι ἡ ἰδιοκτήτρια; Ἀναμφιβόλως, διότι ἄλλη γυνὴ δὲν εἶναι ἐντὸς τῆς οἰκίας, καὶ ποία ἄλλη θὰ ἐτόλμα νὰ περιδιαβάζῃ ἐντὸς τοῦ διαδρόμου, μόνον μὲ τὴν ἐσθῆτα (robe de chambre)· εἶναι βεβαίως ἡ ἰδιοκτήρια εἶπον, καὶ ἤρχισα νὰ τὴν κατοπτεύω προσποιούμενος ὅτι δὲν παρατηρῶ, ἡ ἐσθὴς ἐφουρφούριζε θέλουσα οὕτω νὰ προσηλώσῃ τὸν νοῦν μου μὲ τὸνποιητικόν της θόρυβον·ἐνόμιζες ὅτι εἶνε γλυκεῖα προστριβὴ φύλλων καὶ ἡ φαντασία μου τὸν ἐσύγκρινεν μὲ ὅλους τοὺς ποιητικοὺς θορύβους τοῦ κόσμου,παρῆλθενἤδη ἡμίσεια ὥρα καὶ ἡ ἰδιοκτήτρια ἵστατο πρὸ τοῦ παραθύρου μου, ἐνόμισα ὅτι τῇ ἤρεσκον καθ'ὑπερβολὴν ἀλλ'ἐσυλλογίσθην τὸν σύζυγόν της, ὅστις τὴν ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν καὶ δὲν τὴν ἄφινεν ἀπὸ πλησίον του οὐδὲ στιγμήν· ἐσυλλογίσθην, ἂν τὴν κατελάμβανα πρὸ τοῦ παραθύρου μου κατοπτεύουσαν ἐν τῷ δωματίῳ μου... θὰ ἔκλαια καὶ αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν της, ἔκαμα χιλίας σκέψεις περὶ τῆς ἀσταθερότητος τῆς γυναικὸς καὶ ὡρκίσθην ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θὰ ὑπανδρευθῶ. Ἀλλ' αὕτη δὲν ἀνεχώρει πρὸ τοῦ παραθύρου μου· ἐνόμιζες ὅτι τὴν ἐμάγευσέ τις καὶ τὴν ἐκάρφωσε πρὸ τοῦ παραθύρου μου.

Τὴν ἔκλαιον διὰ τὴν γυναικίαν ἀδυναμίαν της, ἀποδίδων μοι ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀνδρικήν μου στάσιν· αὕτη ἡ γυνὴ εἶναι εἰς χεῖρας μου, ἔλεγον, νὰ πέσῃ τόσον εὐκόλως! καὶ κατ' ὀλίγον ἡ καρδία μου ἔπαλλε ταχύτερον καὶ ψυχρὸς ἱδρὼς κατέβρεχεν τὸ μέτωπόν μου· αἱ χεῖρές μου καὶ οἱ πόδες μου ἦσαν ψυχροὶ ὡς ὁ πάγος· μὲ ἐπῆλθεν κατὰ νοῦν ἀνδρική τις ἰδέα, τὸ ν'ἀρχίσω ἐγὼ τὸν ἀκροβολισμόν· γνωστοποιῶν ὅτι δέχομαι τὰς προτάσεις της, προσέχωνεἰς τὴν δειλίαν της. Ἐπροχώρησα πρὸς τὸ παράθυρον νομίζων ὅτι ὑπὸ τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτωνμου ἀκάνθας ἐπάτουν παρετήρουν ἀπὸ τὰς ἄκρας τοῦ παραπετάσματος καὶ δὲν ἔβλεπον ἄλλο τι παρὰ τὰς ἄκρας τῆς ἐσθῆτος κινουμένας ἀεννάως· μοὶ ἐφάνη ὅτι ἡ κυρία ἔγραφέν τι ἐπὶ τοῦ παραθύρου μου, ἄλλως δὲν ἠδυνάμην ὅπως ἐννοήσω τὰς ἀδιακόπους κινήσεις της· ἔθεσα τὸ οὖς μου ἐπὶ τῆς ὑέλου καὶ ἤκουσα θόρυβόν τινα ὡς νὰ ξύῃ τις ἐπὶ τῆς ὑέλου καὶ ἐνόμισα ὅτι ξύει ἐπὶ τῆς καρδίας μου. Ἤρχισα νὰ τῇ ὁμιλῶ· τῆς εἶπον Κυρία, ἀξιαγάπητος κυρία (καὶ τὸ στερεώτυπον) σὲ ἀγαπῶ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπανέλαβον πολλάκις καὶ ἀρκετὰ δυνατὰ διὰ νὰ μὲ ἀκούσῃ καὶ αὕτη ἡ ὁποία ἦτο πέραν τοῦ τοίχου δὲν μὲ ἀπεκρίθη καὶ θέλετε ἴδει διατί. Μὲ ἐκακοφαίνετο διότι ὑπῆρχε μεταξὺ ὑμῶν τοῖχος, τοῖχος κρύος καὶ ἀναίσθητος μεταξὺ δύο καρδιῶν φλογισμένων καὶ ἀγρίων, θὰ ἐπροτίμων νὰ ἦτο ἄβυσσος μεταξὺ ἡμῶν, διότι ὅλο θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συναπαντηθῶμεν ἂν ὄχι ἄνωθεν αὐτῆς, τοὐλάχιστον εἰς τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἦτο ἡ ἰδιότροπός τις φαντασία· τί θὰ μὲ ἠμπόδιζεν ἂν ἀνέσυρον τὸ παραπέτασμα καὶ τὴν ἔβλεπον· τί θὰ μὲ ἐμπόδιζεν ἂν ἤνοιγα τὴν θύραν καὶ ἔκαμνα δύω βήματα καὶ τὴν ἀπήντων· οὕτω καὶ ἔπραξα· ἤνοιξα τὴν θύραν καὶ ἔτρεξα πρὸς αὐτὴν μὲ ἀνοικτοὺς τοὺς βραχίωνας, ἔμεινα ἔκπληκτος δι' ὅ,τι εἶδον, ἦτο ἁπλῆ ἐσθὴς κοκκίνη, πλυμένη, σιδερωμένη καὶ κρεμασμένη πλησίον τοῦ παραθύρου μου διὰ ν' ἀεισθῇ.

Ἀπεσύρθην κατησχυμμένος διότι ἔκαμα τόσον ἔρωτα καὶ διαπύρους ἐρωτικὰς ἐκμυστηρεύσεις εἰς ἁπλῆν.... ἐσθῆτα

Ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσεν ἐδῶ, ὁ σύζυγος τῆς κυρίας μὲ κατεσκόπευεν, πιθανὸν νὰ μὲ ὑπωπτεύετο πρὸ πολλοῦ, καὶ ἦτο πεπεισμένος διὰ τὰς ἐκμυστηρεύσεις ὅπου ἔκαμα τόσον φανερὰ καὶ εἰλικρινῶς· τόσον δ' ἐπείσθη ὥστε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν μὲ ὑπέγραψεν τὸ διαβατήριόν μου καὶ μὲ ἐξεδίωξεν τῆς στέγης του δὲν ἠθέλησε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ δεχθῇ τὰς ἐξηγήσεις μου, τόσον εἶχεν πεισθῇ, ὥστε ἦτο ἕτοιμος νὰ ξυλίσῃ, ἀλλ' ἔφυγον χωρὶς νὰ πάθω τι.

Ἀλλὰ τί θὰ ἔπαθεν ἆρά γε ἡ σύζυγός του;

Βλαχόπουλο

Ἔστι δίκης ὀφθαλμός, Μεταξὺ τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων κατοίκων γαλλικῆς τινος πόλεως καταλέγεται ὁ κ. Χ...ἐξ Ἰταλίας. Ἡ διαγωγή του ἄμεμπτος, ὁ βίος του ἐργατικώτατος· διὰ τῆς οἰκονομίας του ἔφθασε κατ' ἀρχὰς εἰς σχετικὴν εὐπορίαν, καὶ μετὰ 23 ἐτῶν διαμονὴν ἐν τῇ ἀνωτέρω πόλει εὑρίσκεται κάτοχος ἀρκετῆς περιουσίας. Ἡ θύρα του εἶνε πάντοτε ἀνοικτὴ εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ ἀνεξάντλητος ἡ ἐλεημοσύνη του. Ἀλλ' ἡ εὐτυχία του δὲν ὤφειλε νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολύ. Μίαν ἡμέραν ἔρχεται ἀπὸ τὴν πατρίδα του, τὴν Ἰταλίαν, εἰς ἀνεψιός του, χειριστὴς διαγωγῆς· ὁ ἀνεψιὸς ζητεῖ χρήματα ἀπὸ τὸν θεῖον· ὁ θεῖος φυσικὰ δὲν τὸν δέχεται πολὺ εὐαρέστως, παρατηρήσεις ἐπακολουθοῦν, φιλονεικία· καὶ ὁ ἀνεψιὸς μανιώδης τρέχει εἰς τὴν χωροφυλακὴν ὅπου καταγγέλλει τὸν θεῖον... Μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξις ἐν τῇ πόλει, πρὸ τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ Χ... συνελήφθη ὡς πάλαι ποτὲ φονεὺς τῆς συζύγου του καὶ καταδικασμένος ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς δικαιοσύνης εἰς διὰ βίου καταναγκαστικὰς ἐργασίας. Καὶ ἀληθῶς. Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ Χ... εἶχε νυμφευθῆ γυναῖκα μετὰ τῆς ὁποίας ἔζη κατ' ἀρχὰς ἐν ἀκραιφνεστάτῃ ἁρμονίᾳ. Ἀλλ' ἡ ζηλοτυπία εἰσεχώρησεν ἐν τῇ κεφαλῇ του καὶ μετὰ βιαίαν φιλονεικίαν, κτυπήσας θανατηφόρως τὴν γυναῖκά του, τὴν εἶδε νεκρὰν πεσοῦσαν πρὸ τῶν ποδῶν του.

Τρομασμένος ἀπὸ τὸ ἔγκλημα καὶ προβλέπων τὴν τιμωρίαν, ἀνεχώρησεν εἰς Γαλλίαν. — Ὁ Χ.. κρατεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Αἴξ, περιμένων νὰ ἀποφανθῶσι ἐπὶ τῆς τύχης του. Οἱ κάτοικοι ὅμως τῆς γαλλικῆς πόλεως, ἐν ᾗ διέμενεν, δὲν παύουσι συνηγοροῦντες ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις σχεδὸν ἐγένετο συμπολίτης των, καὶ ὑπελήπτετο ὑφ' ὅλων. Τὰ μαρτύρια ταῦτα θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸν ἔνοχον, ὅστις ἐζήτησε χάριν ἀπὸ τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον. Κατὰ τὸν Γαλλικὸν Κώδικα ὁ Χ. εἶχε παραγράψει τὴν ποινήν του, διότι 20 ἔτη παρῆλθον ἀπὸ τῆς καταδίκης του ἀλλ' οἱ Ἰταλικοὶ νόμοι μετὰ 30 ἔτη θέτουσι τὴν παραγραφήν. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησε τὴν παράδοσίν του, τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῇ ἡ γαλλική· πιστεύεται δὲ ὅτι ὁ Οὐμβέρτος θὰ χαρίσῃ πολὺ τῆς σιωπῆς εἰς τὸν νέον τοῦτον Μαγδαληνῆν τῶν Ἀθλίων.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Σήμερον π. μ. ὡρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ὁ Δήμαρχος κ. Δ. Σοῦτζος διὰ τὴν νέαν ἐκλογικὴν περίοδον. Τύχῃ ἀγαθῇ!